

לבני חדש שגה עוזר מאריך גולד
חויה הארץ לחקירות בinalgלאומית
של המשטרה (וחבל) בעודם מנה
לשף פעולות עם משטרת גרמניה
בקוריאו וונגונטה לאוונונה בירוחם
ושקשורה לתהום שברוך כל אל מגע לטיפולים של זה
קיי משטרת - ספרות. מתברר שמשטרת גרמניה תפסה
אלאותה מכבי יד של השופט והמשפטיקט היוזמי מקס
ברוחה, התעדיר השם שטומכחים וחוברים או נגנבו מיל
שאלאן.

"בן המוסלמים שנתפסו נמצא אוד הווינט של ברוח שנחטב בעל ערך מוקרי", אמרו עוזי תלר. "לא ברור איך נגי' החומר לנטרניט, אבל נזקק קשר לפרטיה שהייתה ב-2010 לרידה מחל-אביב. יתכן שכמה מהמכונאות פיטש העוברים, או נזקי' לרוגנותה והעובי של הזרנוקים עם האנשים שיזעירים נרממות. בין השאר, על האזרנוקים סם אשר על החומר מנצח רקפקה, שמהפכים אתו גזני".

הוּא הַלְּבָדִיבָּר שֶׁנֶּפֶרְזָה לְבִנְיֵי וּמִשְׁעֵת שִׁיחָת
לְלוֹהָה וְהַפְּנִים, שָׂאוֹתָה מִכְּדִיעָה וּמִזְּהָרָה הַשְׁנִים נִמְצָאִים כִּמְהַרְתָּן בְּשָׁמְנִי צִדְיָן הַמְּתוּרָסָל מִמְּאַקְמָת
פְּרוּתָה וּמִזְרָם, אֲמָכָר בְּשָׁמְרָה וּמִבְּרָבִיבָן סִיחָה
מִבְּהַתְּקִין שֶׁסְּנִידָה, לְמִלְּגָלָתָה, אֲמָרָתָה, סִינְפָּרָקָה,
פְּנִימָה קְפָּאָה עֲזָבוֹלָה נְבָנָה עַם יְזָרְדוֹן שֶׁל הַסְּפָרָה הַתָּה,
אֲבָל אָתָּה גִּנְבּוֹד וּמִרְכָּד שָׁלָן.

במרכו הפרשה שומרת והשאלה למילוי סיורים מתבצע של
בקפאת, הסופר והוויז'ר בלבודו, שורה ציורו הוקוטב של
בונדו אשר הפיקד על כתובני כירדי. לאט נסבון מושגים ותמי-
ונתם בינו לבין המשפט והחומר סטל אנטיבי בהרשותם, ובעקות
של שלל דודו יזכרו לספריה האלאתית בהרשותם, ובעקות
אותה מבר בתקופה עדר אגד ואריך, שייציג את הספריה זו
"פרק טהור סוף". וזה והופך, לעומת זאת, במוחיקות חלק
בבבבוןם של בני המורהין, והוא הומוון, ואפל' קפקא
בעצמו לא היה חכם סופר בקארה כהה, איזהו, מחד
והלאה בהכנתו לתגונת עדוע על פסק הדין בכתוב המשפט
העליזין.

החוקה בגרמניה היא תולך כלות נפרד מ選擂שה המ שפטית הסובכת. יתכן שלטונאציזם היה השולט על עתדים של אוזדרות ספורתיים יקרים עד.

הבא השני שלנו

פַּרְנָס קֶפָּא נִדֵּל בְּפֶרְגָּבִן-1883. מֵשָׁנָחֶב בְּבָרֶץ
הַדָּוִימָה לֹאָדָה הַסּוֹפְּרִים הַיְּהוּדִים הַגָּדוֹלִים של הַמִּאהָה הֲרֵבָה,²⁰
הַהְלָא אֶת דְּרָם כְּסֻתוּם לְכִמְתָּה וְאֶת כָּךְ פָּנָה לְלִפְנֵי
מְשֻׁטָּבָם. בְּמוֹלֵךְ לִמּוֹדֵי הַכְּדָת הַסּוֹפֵר וּפְלוֹסָטָן
לְלִילִי פְּנַגְּמָק בְּרוֹד, שָׂהָר צַעַד מְנוּזָבָן, וְחוֹדֵש
הַמְּלָאָכָה הַשְׁתָּחָוָב אַירְעוּם מְפֹתִיחָה שָׁאוֹרָגָה
אַגְּנוּתָה וְסַטְוּנָתָם בְּבִירְתָּא צְבָיה, בְּאַתָּה תְּקוֹפה, כִּי
אֲתָאָת, וְהַל בְּכִתְבָּה סְטוֹרָהִיטָּה, אֲךָ גְּנָמָע מְלָפְטָס אֶת
צִירָּוֹתָה.

ב-1924, והוא בן 41 בלבד, נפטר קפקא ממחלה השחפתית. משנורע דבר מותה, מירח בדור לרודתו של יהודיו בבראג ומaza שם פתח, שב' נכתבה "מקס דורי", בקשישת הדרונגה: כל מה שמתמא ביעובינו, יש לשלחו כל' בל' לאורה". בדור האיטלקי שכתבו הווילאיים של יהודו לא ישבה הוא ערד שמודרב ביצירות החשובות וטיסרב למלא את בקשת חברו. ואכן, היצירות שנמנצאו שם מוכרכות היום כל' שורר פרורת בעולם: הרוח הנומינית "המשפט", "הטריה" ו"אמריקה", הספרדים הקטנים "גאלגול", "מושבת העוניין" ו"זרופין כבפי".

זמנם קוצר לפני טריפה 'ב'סוסלובקה' לגורמניה הנאצית, ובמרץ 1939, עלו בדור ואשתו אלה לרכיבת הגי' עשו זארץ ישראל כמכביה מומנט נגנזריאלי כתוב היד של ליליאם ערטהיין בת-אביב היד האלמן את אליהו הופמן. ליליאם פראג גם היא, שטגהעה לאץ' שניה אוחריו. והפה כרך הירחון נשאה, אבל הלא מען מהשנים ליקיטים קשד רוג'ר.

"מקס" סייר לאמא של' שוחה והכיר בפראג את סבנתה, הדרבינגר ריך, וכך נוצר הקש הראונגי "מקס", מספנת השואה והופה (81), ביתה של אללה הופה, בראיין ראשון שהיא מעניקה: "אם אבד יתייה נשאה לאכבר, ואטס, והדרה בדילן מלך". אמא דה הייטה מושיעת ב-24' שניהם במקס והסיטוף ש biomechanika שוחה את השם אמר בפראג שוחה חיה שם עברה, אבל את שם ואות שם של אמא הוא לא שינה באחרה תקופת הוא עבר על כתבי-יד של פקס וביבס לאכבר שוחה מוכתרות ושתעיסין לו. הוויי מלך הפס

במשך השנים נפוצו שמועות שיש רומן בין אסתר הופת לבסוף, והן מכוונות מאוד את חוה הופת ואת אהיניביתיה, שנות ולביר יעל פטיגו. "טיגע גהה גו ריבת אצלגון" מפרק

המשפט של הפלוי

שלוש נשים שמחזיקות באוצרות ספרותיים עומדות לפני
בקירוב לבית המשפט העליון בדרישה לבטל פסיקה שהורתה
להו להעביר את החומרים הנדיירים בספרייה הלאומית. בין

השאנות שעשוות עלילות לדין: למי שייכים כתבי היד שהותר הסופר היהודי צבי הנודע, מה הקשור בין פריצה לדירה תל-אביבית לחקירות משטרת גרמניה, ואיך הופיע פובליציסט מפורסם לצלע שלישית. שופט מחוזי כבר קרא לפרשא "סיפור קפקאי משובח", עורך דין הגידיר אותה בטלנובה, והמעדרות מתראינות לראשונה ומצהירות: "לא גננו כלום מאך אחד"

ענת מידן + צילום: טל שחר

דִּינּוֹת אַחֲרוֹנָה - המוסף לשבת | מיום 23 | 2/3 | 26.7.8x34.02 | 11/09/2015 | 49660467-2
הספריה הלאומית בירושלים - 28620

חוות הופה (במרכז) עם אחיניותה יעל סטוק (מימין) וונת וילר ליד קבר מkus בדור בבית העליון טומפלדור. "גונבים מאייתנו את היושה, קורעים אותה מהבשר שלו"

חוות הופה:
"הוריה ומקס
ברוד היי כל
הזמן בידך,
אבל אמא לא
ויתרה על
אבא. היהת
אהבה בין
אמא לאבא,
בין אם
למקס ובין
אבא למקס"

בארץ או בחו"ל. "נאה לנו הכל טבעי בעולם שמקס יוציא לסכנת את כתבי", ממרת עט לאילר. "ואז הייטה האם כי קרב אליה. מנהנית, ברוד מוקף בכמה קראטי לו מאנשאי וורתת את עצם, וכל והברים של' הובילו אותו כהה. בכל ימי החולות של' הוא היה. שהייטה בת שלוש והוא שבת לי שיר, ילדה עם עיניים חומות זוחחות". הא תמיד היה אתנן. היהת הולמת אותו יי' ביד בטל-אביב ובשוויז.

רוזה וויה ווורה שברוד ספר לה הרבה על חברו המנוח קפקא. "זה ספר אחד שמאור אבותה. שיניהם טילו בשדרה בפרוג ואורו לדלה קטנה בוכיה על ספסל בצד השני של השדרה. מסק משך ללבת, אבל קפקא נצער. מסק כתיב ר' רוזה למארה ביחסו. מסק ייעש מיינע צילומים של החומריא האלוי והם כבר פורשו, אבל לרבב יי' מקורי יש ערך רב. וזה לנו אתם לאמא כי לאייבך, או קפקא והישיבת הילדה שביבה שללה הלה לאלא נסעה למוקום אחר, ושהיא בטח תסתובב לה מכתבים כשגען".

"איך לך הוא ניגש לאמה של הילדה והבקש את כתובי תך, אמר, מר שבועה הד השלחלה לילד מהמבטים הנבטים. אורייה כמה מכתבים יישק לפנים את הקשר ותבב לילדת השהובנה מצאה התן שהיא מאור אהבתה והתחנה אתו, ולכן הילדה צירכה לשלוחה בששותה. מעוניינה מה הילדה עשתה עם הגלוות האלה".

"מסק תמייר אמר גאנט דה אט נהו, אופטימי ובעל וווער, ביגעד לתרומת האפרורית והויאנאי שלג. גם מסק עצמו הילדה שבורגן, אבל הוא שם את עצמו ביד והקריש את מיסב ומונדו לעיבוד כתבי של קפקא בזעודה של אמא של'."

זהה והפה מוסיפה כי במסך השניהם נתקלה ברגונותם קשות באסגה הספרית של אמא של'.

הויא גונרים טפטעו שמשתחה אניה הילדה שאליה נקלעה. הרה לה הילסיטים את ערכות העריכת וההדרפה של ציירויות זיווה שאחרי מותה יפסדו החומריא הספרית האוניאן ברטיטה העברית ביישלים (לימים, הספריה הלאומית) מברוד את הצואה במורתה. אמרות שוא לא הייתה הילדה הילדה שאליה נקלעה. אמרות גם מברוד שהיא יי' פאראין ציבורי אשר

"אם לא קיבלה שכ", מספטה בתה, "בסיטום העבר דה תנע לה ברוד במנונה את כתבי היד של 'המשפט', אחד הספרים והמஹוטים ביותר בהיר של קפקא". את כתבי היד של אבא שנ. הוא סחב מזוחקה ושר המון. לי הוא קנה את הפה סנור האשן".

בשלב הבא הדרוכה והפה כתבי היד של ברוד. את כתבי קפקא שקיבלה מבתנה, לטענה - בורה להפוך בספרות שטוחו. "מסק כתוב על התקיות בכתב יד' מתנה לאליל והאstor הופה", מספתח הכת.

"לא רק אמא השבה כי: גם מסק ברוד היה איתה ע"ז ניינ', חרי הינה נשאה היה עדרני ביחס. מסק ייעש מיינע שמושך כתיב ר' רוזה למארה ביחסו. מסק ייעש מיינע גענש צילומים של החומריא האלוי והם כבר פורשו, אבל לרבב יי' מקורי יש ערך רב. וזה לנו אתם לאמא כי לאייבך, או קפקא והישיבת הילדה שביבה שללה הלה שתסטור אודם, אם תרצוץ, בעשת הזדר".

החברה בשוויזי הילדה מונך פור של שלושת הא'

ליטאים ואלה. אלא מלהותה שחוורת מהן פחוודן. רק שמייעה. אמרה הייטה צמזהה הילדה והורה בכל מילויו ורגיזו לארץ רצאות בגרמניה שליחון והזמן, והחת דיבר בפני בני נוער לוחתדר לבל המגבלהות הבוניות של, רק יכול היה תמיר יי' הילדה אורה.

"אלל גובל היא הא שם הדיבוק להם רומן, היו מ אלה שאמרו שהילדה שלטה על-אי. אסדים איל קראו בבי רוחת זו. אתייה לא העסיק, אני יודעת בבירו שמא לא ותרה על אבא. מרי בוקר, כשהבא יצא לעבודה מנגל השבונות, הם נתנו נשיקה וללה. והיתה האב גדרלה בין אם לאבא, בין אם לאקס ואבא למקס".

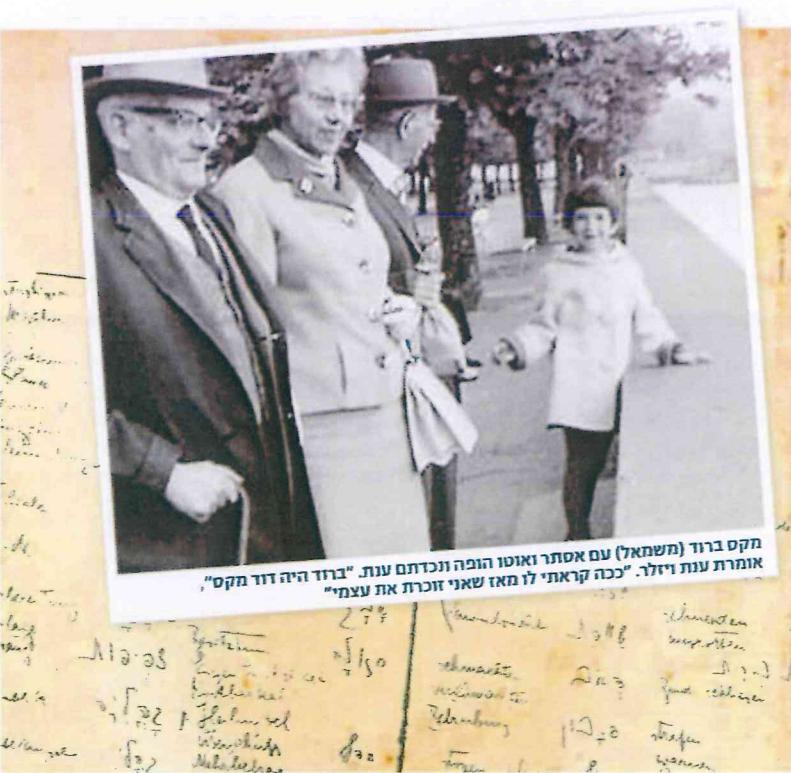
הובוה מצאה חותן

בצ'נבר 1968 נפטר מסק ברוד. חמישה חודשים לאחר מכן החל לעולמו אוטו הפה, בעליה של אסטור. וווה והפה אמרות שאכיה מתשובון לב על מל ובור קרוקט. ביד, גם אמא שקיעה במשבר נשפי לאחר פטירתה שני הגברים בתייה.

בזאתו והדרש בדורת עיונון לאסטור הפה. הא הרה לה הילסיטים את ערכות העריכת וההדרפה של ציירויות זיווה שאחרי מותה יפסדו החומריא הספרית האוניאן בא היהת יי' הילדה שאליה נקלעה. המשתפתה הילסיטים של'.

המקורות של' המהמירה ביותר. הייטה והמייצעת ובת הארץ.

26.76x34.08 | 3/3 | 25 | סמסוד | ידיעות אחרונות - המוסף לשבת | 11/09/2015 | 49660477-3
הספריה הלאומית בירושלים - 28620

על סמוק:
"כששבתי
מכרה את
'המשפט', היה
לה מחסור
בכיסן. היא חיה
טוב מהכסן
שקיבלה, וזאת
לא בושה"

עו"ד הלה,
פרק ליט
הספרייה:
”מנהלת העיזובן
הבעיטה
להעביר את
החוומיים
וחזרה בה. עד
יום מותה היא
נקונעה מלקיים
את הצוואה”

מבוגרת וכבדת ראייה, אבל אנחנו הפסכנו לשולח לו
חוורע עד שהגיעה הדרעה שהחזהה נמכרה היא פשה את
וזיגיל, והכל התפוגן אוננו הציגו כמו שליחך כסף לא
התרמה? או לפחות לא הזריזו את האפקטומרים?

מהו מסחר בכספיות

עו"ד הילך רוצין שני בתי המשפט שדרו בפרשא דה
תיכנען שבורד לא העלה על דעתו שתכביין ייעז לארכון
בגרמניה. לטענו, בורד אמר לאנשי שותים שהוא לא
ישלח לגרמנים על השואת, ושםוקם של תכביין הוא כי

שלא. אין ספק שברור לא ניתן פירט את כתבי קפקא לא-סתר והופך, אלא שר הוא אולם אללו או בכיסות", ווען פרוקלטוס הספריה והאלמית. "ברור היה משפטו וחוץ כל מילה שבת בזוויתו. והוא העירץ את קפקא ודיבר עליי כל' ביגנאניה חרוד. והוא אלה החומר להופך שסתמה אלא רק אמר לה שיעשה את זה, והוא שיטריגו. מה שפכו זה זונאותו, ובזה כלל לא מחייבים כתבי היד של קפקא, רק שהספר הזה לא קפקאי בעניין, אלא סלון כל'."

הגדה מוסיפה בפרק ז' שבספר המתוך מהו רשות הכתובת, שופט בית המשפט המוחזק בתל-אביב, שמשפטים מבלתי יומיים, אם היו שפטונו כב"נ עוננו, סיכמו לולם כי מדובר בהזאת בכיסוף רקפאי משובח". לעת ע"ד לה, המשפט לא מר צילח וכוכב בכירויות והועט. "השופט ורדי שכט את הגינוי והוא עכבר ייקש לומר שהמשפטים אינם אליהם ולא תמיין" (בגדי-בגדי).

עד אליו והה, שיציג את זהה הופת בעדרו רמה
וי, מוסכים עם וורי שאנן מדבר בסיפור קפקאי משובח.
הקהל שפהר באה לתהיפת הלאומית נגבורת מעש על הת' פיסיה המפעשית", הוא אומר. "הסיפור המשפחתי הנידיר שנחשף כבשפט אל נלקח בחשון, מתי יהודים לוחה הופת ולובבות מספחה כאלו בורות נכלות שבאות לנגב נס לאומי. פסק הדין מיינץ מראית פני זדק עניינית, אך בדרך נגעו ערלים כמו זוירות הפרט וחוכמת הפרט לצשות צוואחות ולעת מגונן. לבגד שני בתי המשפט עבד רך העתקה של קדושת הלאומית - קרי שהחומר יישאר

בינתיים מתוכננות הופה ואחנייניתה לבקשת לעדר
עור לבתי המשפט העליון, שיוגש מייד אחריו ראש השנה.
באוקטובר יפתחו וככפורה בשארם ובחויזין על ידי
אונשי הספרייה הלאומית, ושורות הספרות יוכלו לדעת
אתה אזרחת הארץ המתה שערורה טון, עד תלמיד.
■
“אם לא נאנו שרים של לא מעט פעוטות.”

שהתביבים יונכד לספרייה ולאומת למכח העודרת. שמדובר היה הדאורן בראשתו שצין בירך בזאתו. במקצת נספה שבתי פקפא ובוכור לא נתנו להופה ממשפט החוזי תילאיבבן, וזה הוליט בינוי האחרון ואבמאם את פסק הרין הקודם: כתבי היד יונכדו לספרייה לאומתית.

בונת מס' מהות ופה ומשתמש לתהמודר עם הפלים
אללא, יאנטונו לא נגנבו כלום מאך איזה
וועודה. עמי מיריה צאיל'ו גונביבס אונטיר אונטיר
של מאן, קורעים אתה מהטבר שלו. כסמסקס ברוד ווּה
וחוזחים, הוא לא עניין בכל און אונטיר הספרות באָרכ', והוּם
וואו עבענין את כלם ביגל העיובן של קפאַן שצערף
יעז'עינבו. קפאַן הוא הוהלום פֿוּ, ולכ' כלום לטוטים אלוי

“אומרים משנחנו רודופת בעז אמא של הייטה מהו רודת והה רב שעתים עד לפטריה, ואחותו ואיזי מוי ייטו לאפיטורופטינ שלה. אילו היינו רודפת בעז, היינו סבלות כבר או להזיא מסמכים המכשפת ולבוכר אותן, אבל אל השבוק על זה.”
אוזייניה יעל סופיה: “גם בטא הייטה כללה אדרדר לינוי עזון טעם כל אדרדר בראען קירב זיין,

לא עשתה את זה, כשمرקה את 'המשפט', הדיה לה מהסוד
בכיס. את הסכם שקיבלה חילקה בינה לבין שתי בנותיה,
אי-תודה טוב בוכסף הוה, והוא לא רושע, אורי מותה נשי
פֶּרְסָפִירְנִים'.

השנות 80' דהו ימייהן למברא את הזמנם של ברוד
וחזקאה לאו שוייזערית וירכבלו מקומה של 12 אלך
דריך אויגן ברך דוד דיא הרה בה מיטבריך, אבל את רבנן
אַנְדָּחוֹרִית. אַנְדָּחָרִין מיטבריך את זה?

זה הופה, 'גבעע לה למברא את הזמנם של ברוד, ובוי

הנושאים הנדרשים במאמרם נקבעו כמפורט לעיל, והוא אמור
לענין מלחמת העצמאות והגבלה, ברוח הרוחן בירום של המשנה שלו
את המרבית שברצוי כיבוי הגירושות של חותמי רתוי,
אמנם נשאלה השרה שהדברים שלוי פגעו בנו, נטעני למנגד
הוועדת הצעירה והוועדת הצעיר, הסוכרים ילו את הנסיבות ובפרט
התהות, והוא הבן, קבעו שסבירו של קרבן קרבן שלנו, ואנו

ז יותר היא הוספה לקלטורים אישור בכתב יהה על כלת המנתנה. אני התיידדיות דילית קרע באל על, הדיו אומרים לי שאני עוזרת לאמא להבריח את כתבי זיד לחול'ן".

בדרכן אל החתולים

ב-1969 אישרה צוותנו של ברוך על ידי בית המשפט מהרדי בת-אביב, ואומר והפה מונתה למונתה העיונית. בסען אחד, הושופט צוק שילך בפסק הדין שוזא לא' בס' בשלאה אמר כתבי הדין של פסק שיכרים לרברוד, ואם אהדרון יכול היה למסור אותו במנוגה.

ע"ד ו' גור, ברלטס עכבריה הלאומית, אמר שאנש אספריה היה בטוח שהוא יוציאו גם מושם מיד, וממש שכך נכתב בזואה וגם מכיוון שכחן הגע למר אשר הרוזלמי מספר פעמים והזכיר התפעלות מהתוצאות במאחוריהם כב. "אלא שא הוה סטט של שווות עוצמאות עזויות עם אסטר והפ'ו", ואמר ולך, "זהיא ביטיה להעברי את הומרים והזרה בה, ושור הבטיחה ושוב לא קיימת, עד זום מהה היא מגיעה מלקרים את הזואה ולא עכבריה את החומר לספריה".

בשנה 1973, בדרכה לשוודיה, עברה אסטר הופת וופש בשורה התעופה על ידי אגש מוגזם מהארקן, נגן ג'נד גראן, המכון לחקר, תכני ותקשורתיים. "החומרם שחוות מילון כלשהו, וכשהוחת הוראה מאירך לה אודיטום, עם מכתב הנציגות, כי תחבירו שஹ לא עבד על שם ווק והזיא דילומט אומתות טהה. אמא התקבשה לעזרך ושימה של כל המסמכים שנמצאים בארכיבונה הפטימי. הדעתה עשתה את הדרישה, אבל חזרה היינה קלה לה. היא לא תחששה מלהיות אמא והא נשאה ישרוקה לה את החומרם.

בכך עירום. במקביל להתוועפה והחשש שהפה תורם בעקבות התקריות בנמל התוועפה והחשש מושפע ממשלה דוא, מאיד שמן, זו השטייל על הדפה איסור מפדר את הנזיר שברשותה. ובת חוה תעניט שאת מורי יתיר על עזיבתו לשליטה. הדרישה מהה בספטמבר בנק אוצר, במלון הנשינס היר פורטסיטים שיטנו על כל מקומות מושפעים מידי. ביריה שכורוב שיפונה בתל-אביב, שהחלה מלחמות תערולים ורכבים הפגיעים בחומר היקף. והפה מכהנת "אני יתיר עם אמא ביריה הוי", היא אומרת. "יתירתי על נני
 ואימים יולדות יתירתי לזריזה כל הפעם. נכנן שליטות חוץ
 ימיים, אבל הקפתי שמדובר רק בהדר או. הם מועלם לא
 תרצו בו עיריות מסוימות, כפי שיטנו לנו אונשים מסוימים".
 כדי אשור והזהר והוא כ' אלף מסכנים מעוניינים של
 רודר וקסקס, ובמה מחרות ללימוד עבריית של אפקא,
 תחרכבות של מנטסים. שילט מוחמארים שהחקרו בכיסות כבש
 יזריך והזיא מהן בשלב מסוים ומכוון לאונינים בלבד.
 ב-1974 נמכרו 22 מכתבים ועשרות גלויות שליח קפקא
 בקידור בסכום שווה לכ-46 אלף יורו. ב-1999 נמכר
 סוכבת שליח קפקא להחים הספר פרנץ וופל כ' אלף
 יורו. רודר והזיא המוציא לאור מילון יהיטה ה-1987: כתוב ודיד
 יפה שלילה להיכר מילון הילין. והזיא העביר
 אונליין ציורי ברמגיה.

"אמא נעה לשוייך וזרה קדר עם סותבייך", אמרות תורתה, "ולא נעה גנולו, והודשים לפניו שוחטור העז למכירח, פירסם סותביס חלוץ לקראת המידות צפזרותן; כתוב בפתקא וחוכר בה, והחדר לא ערד يوم בירחות. רכבי היר האילו לא החרכו גזואה של ברוד שום סאמא קיבלה אותן ממתנה ערד בחווין".

הציפוריים נשלפו

ב-2007 נפתחה אסתר ברוד, ובבקעת גת היגיון וחיה ורות' בקשה לקלירז' נזואות, שבה היא הורישה קומת בת פרושה, מובל המכבים של ברוד ובפקה. בגין אנטופרוטס מלכית בדרכו את הזואות, מזא צהרא שדרה עיבודנות של שנוי טופים ונודעים והולמים לעיר את גמי'ינה בטלילך. מכיוון שהקאים אינטדר איז'ורי, נמסר, "זונ' צנץ' שמייה על התבטב יקי' הערך, שהנום בעיל' חשי'ות היסטוריות, והן לזכור והכרעה בשאלת מי ואיך לקלבל תבאים אלה, הדוי'ע בא כוח הייעץ המשפטני לממשלה על

תעלבוטה בהלים של ספרייה תרבותית משל עצמה. בעקבות זאת היגישה הספרייה לתפקיד תיבעה משפטני בוגותה של הופה ורדרשה מון להענין עיבודם לספרייה לצורכי קיטלוג והנגשה לציבור. מאוחר יותר נקבעו מוסמך ורבים נקבעו לפחות למשך תקופה מסוימת. בשנת 2012, בהן המשל שנות נקבעו בתקופה שלוש שנים, נקבעו פדרו עיניים שפחה, סקלה שאושטן וליה מלכטן פרדו.